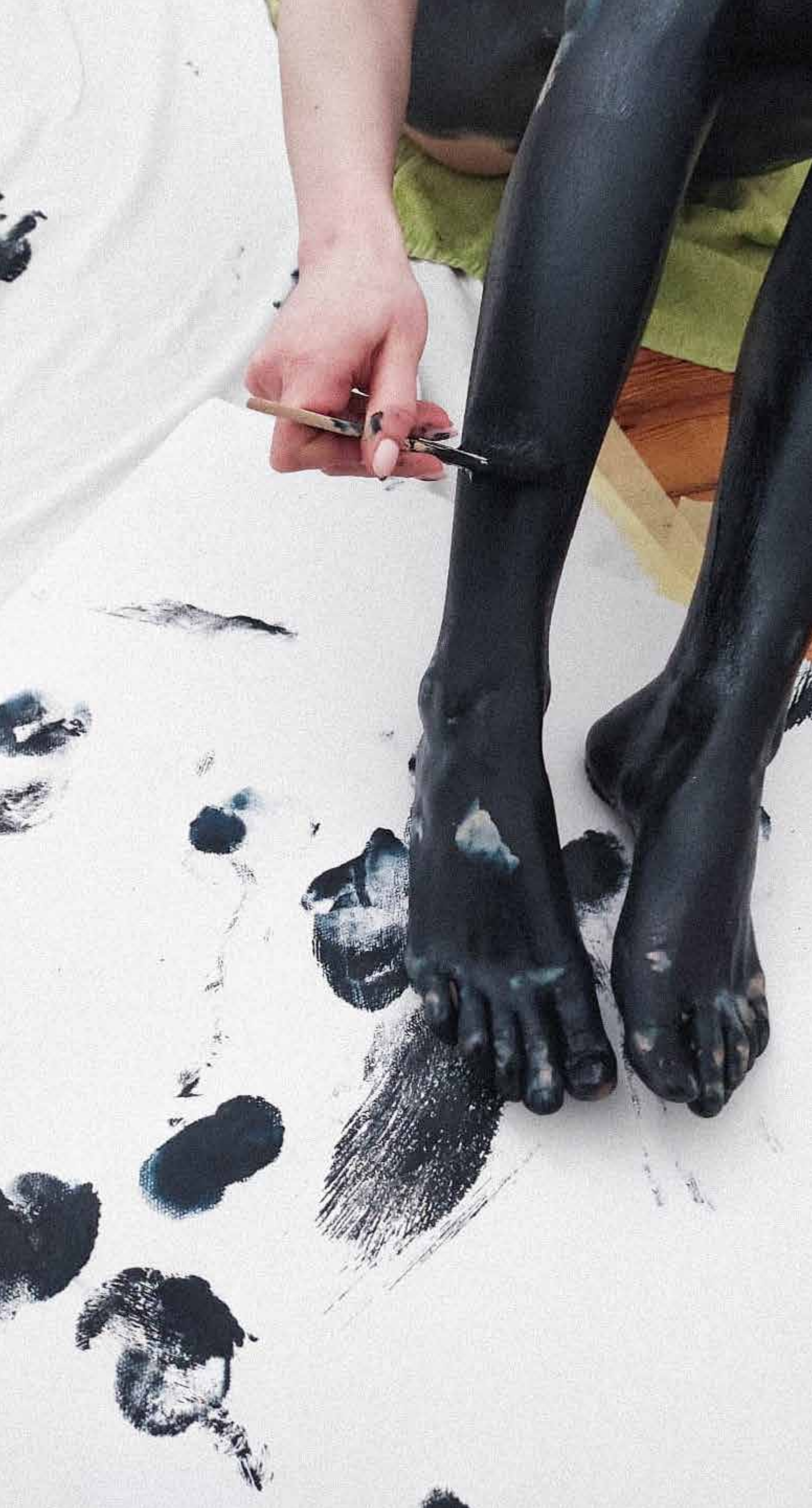

Weronika Kalemba
„Senność”

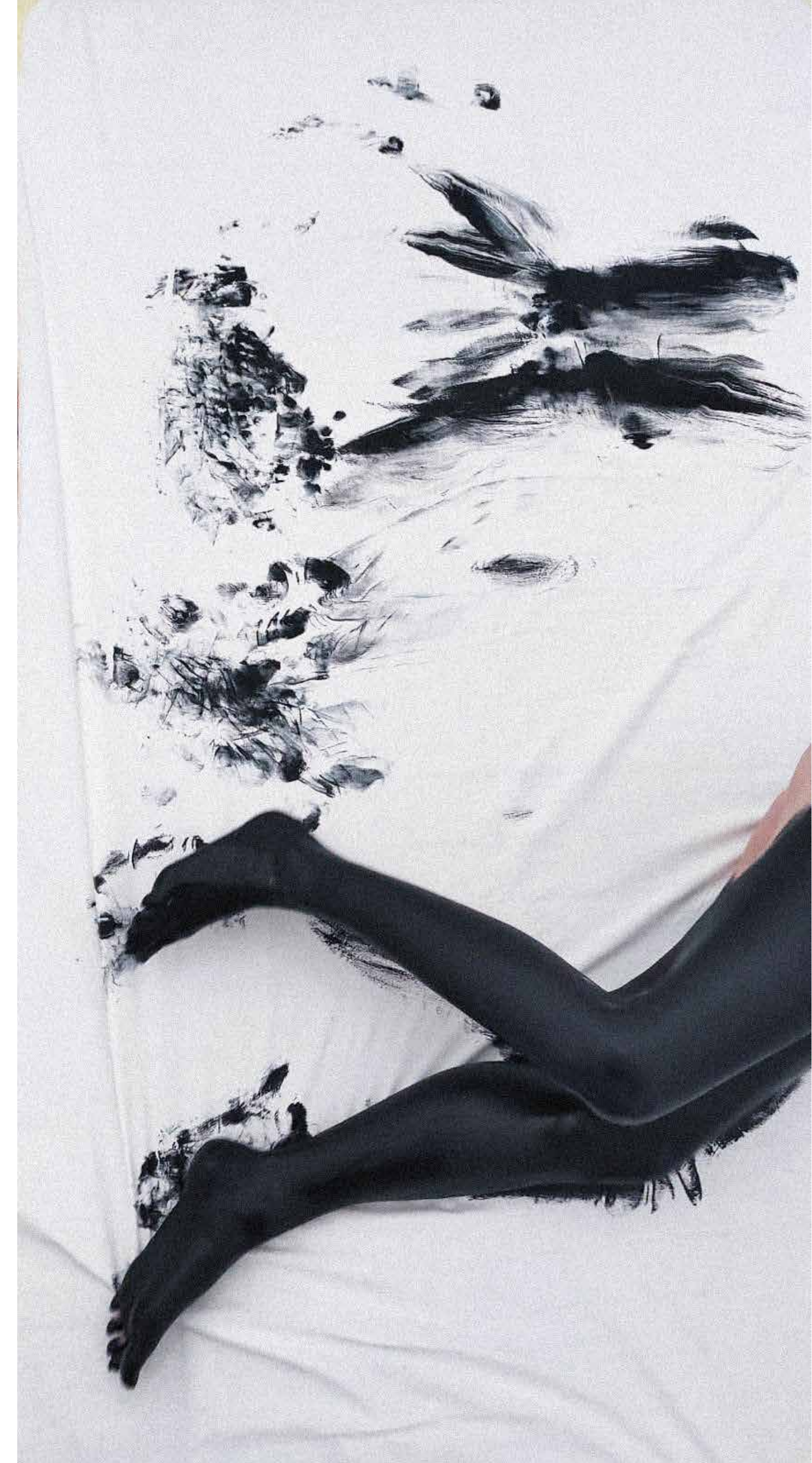
IX Pracownia Rysunku
Prof. dr hab. Zbigniew Szot
Dr Diana Fiedler ad

Gdy nie mogę zasnąć - wiercę się i przewracam w pościeli. Mam wrażenie, że to trwa tylko chwilę. Po zerknięciu na zegarek okazuje się, że minęło kilka godzin. Zaczynam odczuwać coraz większą frustrację i zmęczenie, jestem zła na siebie i na swój organizm, że ze mną nie współpracuje. Wtedy najbardziej zwracam uwagę na nogi - to one zdają się czuć całe to poirytowanie i stres. Mam wrażenie, że bolą, puchną - przeszkadzają mi. Poruszając nimi, próbuję je rozluźnić, zając pozycję, w której nie będę nic czuć. Nogami poruszam także, gdy nie czuję jeszcze tej bezsilności - a po prostu kładę się do łóżka i chcę się zrelaksować, wprowadzić w stan senności. Wtedy najczęściej ocieram stopą o stopę.

Wszystkie te specyficzne i znane wielu osobom gesty chciałam przedstawić w swojej realizacji. Dlatego sięgnęłam po prześcieradła - jako materię, na której się śpi. Charakterystyczne ruchy imituję własnymi nogami pokrytymi farbą. Zwracam także uwagę na rzeczy, które udaje mi się uzyskać w trakcie tworzenia pracy - pobrudzona na niebiesko podkoszulka nocna, czy dziwne, nieprzyjemne kłębki, które powstają ze zmywanej z siebie farby.

Gule z farby akrylowej ściągniętej z ciała,
koszulka zabarwiona tym samym akrylem.

